

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/214/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125207723
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125207723.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Jána Bottu 4, Trnava, deti rodičov: matka D. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XX/XXXX, G., a otec H. I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XX/XXXX, G., zastúpený URBAN & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Červeňova 15, Bratislava, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 13.10.2025, č. k. 40P/120/2025-33 v spojení s opravným uznesením zo dňa 12.11.2025, č. k. 40P/120/2025-179, jednomyselne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I. a závislom výroku III. o trovách konania potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.V napadnutom uznesení súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia na dočasnú úpravu jeho styku s maloletými deťmi a výrokom II. ustanovil maloletým deťom za kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, na zastupovanie ich procesných práv a povinností v konaní. Výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.Výrok I. rozhodnutia právne odôvodnil § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 2, § 330 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), § 2 ods. 1, § 361 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) a čl. 5 základných zásad zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „Zákon o rodine“) dospejúc k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku otca s maloletou A. a v podstate návrh otca na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti otca k maloletému C., vykonávanej v týždňových intervaloch zo strany rodičov k maloletému dieťaťu, je nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť. Podľa súdu prvej inštancie otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podľa § 166 ods.2 C.s.p. vylúčeného z konania Okresného súdu Trnava sp.zn. 40P/146/2024-369 o úpravu práv a povinností rodičov na čas do rozvodu manželstva na samostatné konanie, neosvedčil potrebu naliehavej úpravy a zásahu súdu do pomerov účastníkov konania. Maloleté deti opakovane, zhodne, každý sám, vypovedali, že matka im nijako nebráni v prípadnom stretávaní sa s otcom, ak by mali záujem. Maloletá však o otca nemá záujem, a ani otec nemá záujem o maloletú. Maloletá sa začala v priebehu roku 2025 zúčastňovať pojednávaní. Otec prvotne jej prítomnosť na pojednávaní namietal, odôvodňoval to tým, že sa necíti slobodným a nemôže v prítomnosti dcéry vypovedať tak ako by chcel. Na poslednom pojednávaní dňa 10.09.2025 o. i. maloletá uviedla, že o stretávanie sa s otcom nemá naďalej žiaden záujem, nesúhlasí s otcom navrhovanou striedavou osobnou starostlivosťou k nej, ani k maloletému. S otcom sa celé mesiace

nerozpráva, ak aj boli v jednej domácnosti, mlčala, aby takto predchádzala vzájomným verbálnym konfliktom. Otec jej prišiel zablahoželať k narodeninám v apríli 2025 a skončilo to ich hádkou (takto si ona nepredstavuje blahoželanie k sviatku). O tri mesiace neskôr, počas leta, „strela otca na chodbe rodinného domu, otec ju pozdravil, bola prekvapená“. Maloletá na otázku súdu prvej inštancie uviedla, že vie, že brat sa občas s otcom stretne, napr. kvôli hre (pozn. na mobile alebo na počítači). Podľa jej vedomostí keď maloletý chce, za otcom zájde, stretnú sa, napíšu si, ale že by hovoril, že mu otec chýba, tak to nie. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že pokiaľ sa maloleté deti s otcom nestretávajú podľa jeho predstáv, nie je to kvôli tomu, že by im v tom bránila matka. Maloleté deti sú schopné tvorby vlastného postoja k rodičom, sú schopné vlastného náhľadu na rodičovský konflikt, a svoj názor v konaní jasne a opakovane prezentovali. Konštatoval, že primárna vzťahová osoba k nim bola a je ich matka, striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov, teda aj otca k nim, je podľa ich názoru absolútne vylúčená, a to tak pre nezáujem maloletých detí k tejto forme starostlivosti, ako aj pre faktický dlhoročný nezáujem otca o maloleté deti. Nedostatok opravdivého záujmu zo strany otca o starostlivosť o maloleté deti mal súd prvej inštancie preukázaný aj tým, že otec dosahuje mesačný príjem zo zamestnania nad 5 000 eur netto, napriek tomu má doteraz za to, že na odôvodnené potreby maloletých detí nemusel do rozvodu manželstva v zásade prispievať (primeranou sumou) preto, lebo matka bola schopná potreby detí uhradiť z jej vlastného príjmu; preto žiadal aj na pojednávaní dňa 10.09.2025 návrh matky v časti určenia výživného na čas do rozvodu manželstva zamietnuť. V konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva súd prvej inštancie zamerlal dokazovanie (už len) k ustáleniu výšky nedoplatku otca na zročnom výživnom pre maloleté deti (10.09.2025, 16.01.2026), pričom úhrady otca na výživu jeho maloletých detí za obdobie približne 8 mesiacov, od podania návrhu matkou dňa 31.10.2024 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva dňa 11.07.2025, predbežne predstavovali k maloletej trikrát po 50 eur na permanentku do posilňovne = 150 eur, obedy v škole za 56 eur a 100 eur na oblečenie - spolu 306 eur a mesačne vreckové 30 eur maloletej. U maloletého otec platil 40 eur mesačne ako vreckové. Okrem toho sa otec podieľal na úhrade výdavkov na bývaní, do 31.03.2025 sumou 370 eur mesačne.

3. Ohľadom posudzovaného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že otec neosvedčil potrebu naliehavej úpravy jeho styku s maloletými deťmi. Maloletým deťom nie je bránené v styku s otcom, v prípade ich záujmu vedia otca kontaktovať cez sociálne siete/aplikácie, vedia, kde sa otec fakticky zdržiava a kde býva. Deti nestratili na otca žiadnu väzbu, v skutočnosti ju roky nemali, a aj to málo, čo k otcovi prechovávala maloletá, sa pod vplyvom správania sa otca k nej stratilo. Maloletá vypovedala, že roky videla, že otec nenávidí jej matku, ale s prekvapením postupne zisťovala, že otec nemá rád ani ju, opakuje jej, že je presne ako jej matka, až si uvedomila, že otec vlastne pociťuje k nej to isté čo k matke. Vplyvom vlastného dospievania nemá o otca už žiadny záujem, ani zo slušnosti. Maloletý opakovane vypovedal, že otec je drzý, najviac drzý je na sestru, najhoršie je to, keď je otec opitý, otca nemá rád. Vyjadril sa, že je dobré, že sa rodičia rozvádajú. Najviac by chcel mať pokoj od aktuálnej situácie, fungovanie po rozvode si predstavuje tak, že by chcel byť u mamy, s otcom sa chcel stretnúť len raz za mesiac, bez prespania na celý deň, príp. by sa s ním stretával po ich vzájomnej dohode. Chcel by sa s otcom stretávať bez sestry, dôvodom je správanie sa otca voči sestre, chce ju pred otcom chrániť. Maloletý popísal otcovo správanie sa v zásade totožne aj na stretnutí so sudkyňou súdu prvej inštancie dňa 18.03.2025 (pre tento účel prvoinštančný súd pripojil odvolaciemu súdu zvukový záznam zo stretnutia maloletých detí so sudkyňou a koordinátorkou súdu aj do tohto konania). Súd prvej inštancie v rozhodnutí uviedol, že pre harmonický vývin maloletých detí nie je kľúčové pravidelne sa stretávať s otcom, ktorý pre nich predstavuje narušiteľa rodinného kruhu a rodinnej pohody. Otec dlhé roky nepredstavuje súčasť ich života, mužský vzor si maloleté deti hľadajú v priateľovi matky. Autoritatívnym rozhodnutím súdu o úprave styku otca a maloletých detí sa naviac vzhľadom na vek maloletých detí už nedá ani zabezpečiť zachovanie formálneho kontaktu otca s maloletými deťmi: maloletá je na prahu dospelosti a maloletý na prahu puberty, a teda nie je ani u jedného z nich vykonateľné akékoľvek nanucovanie im trávenia času s otcom nad ich vlastný záujem. Naviac, ak by súd pristúpil k nariadeniu úpravy styku, či už maloletej alebo maloletého s otcom, konal by tak v rozpore s povinnosťou chrániť duševný a citový vývin detí. Záverom konštatoval, že maloleté deti majú vytvorené podmienky na vytváranie si vzťahu s otcom, maloletá o to viac už nestojí a maloletý sa prihlási priebežne k otcovi podľa vlastnej potreby. Maloleté deti sú oprávnené stykať sa s otcom, podľa vlastného uváženia, bez nutnosti súdom upravovať styk vymáhateľnou formou.

4. O trovách konania rozhodol v súlade s § 52 C.m.p.

5. Proti výroku I. rozhodnutia súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúci, aby odvolací súd vylúčil sudkyňu Okresného súdu Trnava Mgr. Kamilu Nagyovú z prejednávania a rozhodovania v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 40P/120/2025, zrušil napadnutý výrok uznesenia a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s pokynom, aby sa súd prvej inštancie súd riadne zaoberal dôkazmi predloženými otcom a rozhodol v súlade so zásadou najlepšieho záujmu dieťaťa, pričom vec bude pridelená inému sudcovi cez náhodný výber, alternatívne, ak odvolací súd po preskúmaní spisu zistí, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené, aby sám nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upraví jeho styk s maloletými deťmi podľa návrhu zo dňa 22.09.2025, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Odvolanie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 C.m.p. majúci za to, že matka odo dňa podania návrhu maloleté deti psychicky manipuluje, stavia ich proti otcovi, ktorého vykresľujú ako agresívneho človeka, ktorý sa nestará a nemá záujem o ich výchovu. Uviedol, že chce striedavú osobnú starostlivosť, chce sa podieľať na výchove maloletých detí, vynakladá nemalé finančné výdavky na svoje právne zastúpenie a bojuje všetkými možnými právnymi nástrojmi, aby chránil záujem maloletých detí, ktoré ho majú radi, no sú manipulované matkou. Podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie nevysporiadal s jeho vecnými a právnymi argumentmi, v dôsledku čoho nedokáže v odvolaní priniesť proti-argumentáciu. Absencia zodpovedania všetkých otázok podstatného významu v odôvodnení napadnutého uznesenia činí toto rozhodnutie také, ktoré nemožno považovať za zákonné a ústavne konformné, javí sa ako arbitrárne, právne svojvoľné, zmätočné, nezrozumiteľné pre neurčitost' a pre neuvedenie dôvodov, nezákonné a ústavne non-konformné. Otec s odkazmi na konkrétne rozhodnutia súdov poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ohľadom práva na spravodlivý proces (zásada kontradiktórnosti, princíp rovnosti zbraní) a na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov Slovenskej republiky ohľadom práva dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov. Podľa otca prijaté rozhodnutie nie je v najlepšom záujme maloletých detí, súd prvej inštancie sa počas celého konania stotožnil s jednostranným postojom, podľa ktorého dieťa nechce byť s otcom a kontakt by bol preň traumatizujúci, čím nezohľadnil objektívne okolnosti, ale iba subjektívny odpor vyvolaný vplyvom matky. Poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý konštatuje, že najlepší záujem dieťaťa nemožno zamieňať s jeho aktuálnou vôľou, ak je ovplyvnená jedným z rodičov, najmä v prostredí konfliktu a manipulácie (I. ÚS 484/2020, III. ÚS 265/2021). Z podkladov v spise vyplýva, že maloleté deti sú v dlhodobom konflikte lojality, majú radi oboch rodičov, no boja sa matkinho nesúhlasu. Podľa otca súd prvej inštancie nevyvážil kolíziu medzi ochranou emocionálnej stability dieťaťa v danom okamihu a dlhodobým právom dieťaťa poznať a milovať oboch rodičov. Preferovanie pokojného status quo pred kontaktom s otcom je v rozpore s čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého sa najlepší záujem dieťaťa určuje s dlhodobým horizontom, nie na základe momentálnej reakcie. Otec poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (III. ÚS 571/2017) v ktorom zdôraznil, že súd nesmie pasívne akceptovať odlúčenie dieťaťa od rodiča ako realitu, ale musí vytvoriť podmienky pre jej prekonanie, čo súd prvej inštancie porušil. Argumentoval tým, že neodkladné opatrenie v tomto prípade neslúži len na ochranu jeho rodičovského práva, ale predovšetkým na ochranu dieťaťa, aby nebolo naďalej vystavené manipulatívnejmu prostrediu.

6. V odvolaní otec ďalej uviedol, že z obsahu spisu a z priebehu celého konania vyplýva, že súd prvej inštancie pri posudzovaní jeho návrhu nevystupoval nestranne a objektívne, sudkyňa svojim správaním, spôsobom vedenia konania a slovnými prejavmi vytvorila dojem predpojatosti v prospech matky. Vo vzťahu ku svojej osobe uviedol, že je bezúhonný, pracujúci človek, ktorý sa až do rozvodu o deti a manželku staral, pričom sudkyňa súdu prvej inštancie sa k nemu vyjadruje, ako keby sa objavil v živote detí po 15 rokoch od ich narodenia a nikdy predtým s nimi nežil a o rodinu sa nestaral. Hodnotenia sudkyne nie sú podložené žiadnym dôkazom, ide o subjektívny hodnotiaci úsudok sudkyne, ktorý je v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov podľa § 3 C.s.p. a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Dôkazy ním predložené boli v odôvodnení napadnutého uznesenia úplne opomenuté, čím súd prvej inštancie vytvoril procesnú nerovnováhu medzi účastníkmi, porušil čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR. Sudkyňa v odôvodnení napadnutého uznesenia použila hodnotiace výroky, ktoré vybočujú z rámca vecného a nestranného posúdenia skutkového stavu, napr. uviedla, že otec pre deti predstavuje narušiteľa rodinnej pohody, deti majú mužský vzor v priateľovi matky, vzťah sa nedá nariadiť a pod. Tieto vyjadrenia majú jednoznačne emocionálny a subjektívny charakter, vychádzajú z osobného postoja sudkyne voči otcovi, a nie z vykonaných dôkazov. Sudkyňa tak prekročila rámec súdneho hodnotenia a vytvorila objektívne pochybnosti o svojej nestrannosti. Uviedol, že na priateľa matky je podané trestné oznámenie za fyzický útok na osobu otca. Zdôraznil, že nestrannosť sudcu je základnou podmienkou spravodlivého procesu, pričom ESLP zdôrazňuje, že už samotný dojem

zaujatosti môže byť dôvodom pre vylúčenie sudcu (napr. Kyprianou v. Cyprus, 2005). V tomto prípade sú podľa názoru otca výrazy použité sudkyňou svojou povahou a kontextom také, že objektívne vyvolávajú dojem, že k nemu pristupovala s predsudkom, v dôsledku čoho nebola splnená procesná podmienka, že o veci rozhoduje zákonný, nestranný a nevylúčený sudca. Zdôraznil, že súčasťou odvolania je aj námietka zaujatosti voči sudkyňi súdu prvej inštancie, ako aj podnet adresovaný Súdnej rade Slovenskej republiky, na ktorých obsah odkázal. Žiadal, aby odvolací súd k týmto skutočnostiam prihliadol ako k podstatným dôkazom o narušení princípu rovnosti účastníkov a zásady nestrannosti súdu, ktoré predstavujú základné piliere spravodlivého procesu podľa čl. 46 a 47 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalej namietal, že sudkyňa v odôvodnení uznesenia hodnotila jeho osobnostné a morálne kvality mimo rámca dokazovania, čím prejavila osobné postoje nezlučiteľné s postavením nestranného súdu. Navyše, z priebehu konania a z formy komunikácie sudkyne s účastníkmi konania vyplýva, že sa stotožnila s postojom matky, a to ešte pred vykonaním všetkých dôkazov. Takýto prístup je v rozpore s požiadavkou rovnosti účastníkov a zároveň vytvára legitímnu pochybnosť o tom, že konala ako zákonný sudca v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Z tohto dôvodu argumentoval, že vo veci rozhodovala vylúčená sudkyňa a navrhol, aby odvolací súd konštatoval túto skutočnosť a vec pridelil inému sudcovi prostredníctvom náhodného výberu.

7. V odvolaní napokon poukázal na to, že pomery účastníkov aktuálne nie sú upravené, keď konanie o úpravu práv a povinností k maloletým trvá od roku 2021 a ani po štyroch rokoch nebolo právoplatne skončené, pričom matka opakovane nerešpektuje predbežné dohody a bráni kontaktu otca s deťmi. De iure teda neexistuje účinné rozhodnutie, ktoré by upravovalo výkon rodičovských práv otca. Zároveň podľa otca hrozí bezprostredná ujma, keďže maloleté deti sa s ním nestretávajú, prejavujú voči nemu strach a úzkosť, čo je výsledok dlhodobej psychickej manipulácie zo strany matky. Každý ďalší mesiac bez osobného kontaktu znamená nezvratné narušenie rodičovskej väzby, ktoré je samo osebe ujmom v zmysle rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky. Podľa otca súd prvej inštancie úplne odignoroval časový aspekt situácie, pričom nepovažoval za prípustné, aby otec musel čakať na právoplatné rozhodnutie vo veci samej, keď už teraz dochádza k reálnej ujme, strate citového puta. Účelom neodkladného opatrenia je zachovať status quo a zabrániť nenapraviteľnej ujme, nie hodnotiť definitívnu výchovnú spôsobilosť rodičov. Tým, že súd prvej inštancie návrh zamietol s odkazom na nedostatok naliehavosti, zmaril ochrannú funkciu tohto procesného inštitútu a porušil § 325 C.s.p. aj čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Záverom označil napadnuté uznesenie za rozhodnutie nespĺňajúce ani minimálne kritériá odôvodnenia podľa § 220 C.s.p., keďže neobsahuje vyhodnotenie jednotlivých dôkazov, úvahy súdu prečo neprihliadol na kľúčové skutočnosti, ani logickú väzbu medzi skutkovými zisteniami a právnym záverom.

8. Matka sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřila.

9. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa s napadnutým uznesením stotožňuje, s poukazom na názor maloletých detí vyslovený počas výsluchu u vyššej súdnej úradníčky – koordinátorky, za prítomnosti kolíznej opatrovníčky a zákonnej sudkyne uskutočnený dňa 18.03.2025. Vzhľadom na uvedené odporučil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

10. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania otca podaného proti výroku I. preskúmaného rozhodnutia.

11. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 2 ods.2 C.m.p. na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania a konanie podľa

13. Podľa § 120 C.m.p. súd rozhoduje vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozsudkom, ktorý okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj poučenie o spôsoboch výkonu rozhodnutia .

14. Podľa § 234 ods.1,2 C.s.p. súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej. Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa primerane ustanovenia o rozsudku.

15. Podľa § 236 C.s.p. v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a zástupcov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

16. Pokiaľ ide o námietky otca, ktorý s odkazom na v odvolaní citované rozhodnutia súdov (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8 Cdo/157/2014, 2 Cdo/80/2012, 2 Obdo/29/2016, nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 249/2012, I. ÚS 460/2017, I. ÚS 575/2021, III. ÚS 224/2020, I. ÚS 155/2020) poukazuje na porušenie jeho práva na súdnu ochranu tým, že uznesenie je z dôvodu absencie skutkových a právnych úvah nepreskúmateľné a arbitrárne, treba uviesť, že posudzovaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.09.2025 podal otec v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave pod sp.zn. 40P/146/2024 o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu, v ktorom sa domáha dočasne upraviť jeho styk s maloletými deťmi. Keďže rozhodnutie o zamietnutí návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.09.2025 nie je rozhodnutím vo veci samej, jeho formálne náležitosti je nutné posudzovať v intenciách ust. § 236 C.s.p. (a nie § 220 ods.2 C.s.p., ako sa nesprávne domnieva otec), v nadväznosti na ktoré sa jedná o jednoduchšiu formu procesného rozhodovania súdu, obsahujúcu zjednodušené formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia, ktoré však v tomto prípade musí dať odpovede na základné otázky týkajúce sa rozhodovania osobitnej procesnej forme návrhu účastníka (návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia). Po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v rozhodnutí uviedol, čoho sa otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.09.2025 domáhal, akými skutočnosťami ho odôvodňoval a osvedčoval, aké skutočnosti podstatné pre rozhodovanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zistil z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 40P/20/2023 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode (vrátane obsahu rozsudku zo dňa 27.05.2025 a zisťovania postoja maloletých detí k styku s otcom dňa 18.03.2025 a 20.06.2025) a z obsahu spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 40P/146/2024, v ktorom súd koná o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu. Následne, po uvedení na vec sa vzťahujúcich zákonných ustanovení, dostatočne a zrozumiteľne v bodoch 16-22 rozhodnutia odôvodnil prijatú úvahu o tom, že otec neosvedčil splnenie zákonných procesných podmienok pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, t.j. potrebu naliehavej úpravy a okamžitého zásahu súdu do pomerov účastníkov nariadením neodkladného opatrenia, ktorým by bol dočasne upravený styk otca s oboma maloletými deťmi. Vychádzajúc z uvedeného potom odvolací súd konštatuje bezzákladnosť námietky otca o porušení jeho práva na súdnu ochranu (čl. 46, čl.47 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). K námietkam otca dodáva, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhoduje v krátkej zákonnej lehote (§ 328 ods.2 C.s.p., § 365 ods.2, § 367 ods.2, § 368 ods. 3 C.m.p.), v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva, súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie (§ 329 ods.1 C.s.p., § 35 a nasl. C.m.p.) a uplatňujú sa v ňom osobitné pravidlá pre doručovanie, ktoré predstavujú zásadný odklon od všeobecnej úpravy doručovania súdnych rozhodnutí a návrhu na začatie konania (resp. žaloby v sporových veciach).

17. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

20. Podľa čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa

zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

21. Zdôrazňuje, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, resp. osobami blízkymi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča, resp. osobou blízkou a neumožňuje vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 C.m.p.) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

22. Cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) okamžitá úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

23. V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.09.2025 doručil otec do konania vedeného pod sp. zn. 40P/146/2024 o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, z ktorého ho v súlade s pokynom Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.09.2025, sp. zn. 12CoPno/17/2025, uznesením zo dňa 02.10.2025, č. k. 40P/146/2024-369 podľa § 2 ods.1 C.m.p., § 166 ods.2 C.s.p. vylúčil na samostatné konanie, vedené pod sp. zn. 40P/120/2025. Odvolací súd dodáva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 40P/146/2024 nebolo doposiaľ rozhodnuté (pojednávanie nariadené na deň 10.09.2025 bolo odročené na termín 16.01.2026).

24. Po návrhu otca Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 27.05.2025, č.k. 40P/20/2023-352 rozviedol manželstvo účastníkov, uzatvorené dňa 10.11.2007 pred matričným úradom mesta Piešťany, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Piešťany vo zv. XXVII, ročník 2007, na strane 56, pod poradovým č. 166 (výrok I.), maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX a maloletého C. B. nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia (výroky II., III.), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej A. sumou 900 eur mesačne a maloletého C. sumou 600 eur mesačne, ktorú mu uložil platiť vždy do 15-eho dňa

v mesiaci k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvoze (výrok IV.), výrokom V. rozhodol, že styk otca s maloletými deťmi sa neupravuje a výrokmi VI. a VII. rozhodol o náhrade trov konania a o náhrade trov štátu. Označený rozsudok vo výroku o rozvoze manželstva, ktorý nebol napadnutý odvolaniami rodičov, nadobudol právoplatnosť dňa 12.07.2025. Výroky o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva nenadobudli právoplatnosť, keďže otec v podanom odvolaní napadol (o.i.) aj výrok o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky (keď v konaní žiadal zveriť maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti rodičov), od ktorého sú potom závislé ostatné výroky týkajúce sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, t.j. o zastupovaní maloletých detí, spravovaní ich majetku, úprave styku a o výške výživného. O odvolaní otca doposiaľ Krajský súd v Trnave nerozhodol.

25. Pre úplnosť je treba uviesť, že otec sa návrhom zo dňa 09.10.2025, predloženým ku konaniu Okresného súdu Trnava sp.zn. 40P/20/2023 (obsahovo posúdeným ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní, ktorého právny režim je upravený v ust. § 362 C.m.p.), domáhal nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by bol do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, dočasne upravený jeho styk s maloletými deťmi (s maloletou A. každý druhý víkend, s maloletým C. v rozsahu každého celého druhého týždňa). Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 25.10.2025, sp.zn. 15CoPno/8/2025 tento návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, podaný v odvolacom konaní zamietol dospejúc k záveru, že otec v návrhu neprezentoval a neosvedčil žiadne dôvody (ktoré zároveň ani nevyplývajú z obsahu spisu), ktorých výsledkom by bola úvaha, že ním navrhovaná úprava styku s maloletými deťmi je do rozhodnutia odvolacieho súdu o podanom odvolaní otca proti rozhodnutiu vo veci samej potrebná, že si ju vyžaduje aktuálny stav ohrozenia maloletých detí a najmä, že je v záujme oboch maloletých detí.

26. Posudzovaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.09.2025, podaným ku konaniu o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvozu manželstva, sa otec domáha nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým súd dočasne upraví jeho styk s maloletým C. každý druhý týždeň od piatka 16:00 hod. do piatka 16:00 hod. a s maloletou A. každý druhý víkend od piatka 16:00 hod. do nedele 16:00 hod. s tým, že si deti prevezme a po ukončení styku ich odovzdá v mieste bydliska matky. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil otec o. i. tým, že podal voči rozsudku súdu prvej inštancie v konaní sp. zn. 40P/20/2023 odvolanie do výrokov o osobnej starostlivosti matky (výrok II.), o povinnosti platiť výživné (výrok IV.), o neupravovaní styku otca s maloletými deťmi (výrok V.). Uviedol, že vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené, komunikácia medzi rodičmi je dlhodobo konfliktná. Napriek tomu sa aktívne snaží udržiavať kontakt s maloletými deťmi a plniť si svoje rodičovské povinnosti. Podľa jeho tvrdenia mu matka opakovane a bezdôvodne bráni v styku s maloletými, odopiera im pobyt uňho, minimalizuje kontakt, navyše sa ho snaží prezentovať ako rodiča, ktorý sa o deti nezaujíma, alebo si neplní riadne svoju rodičovskú povinnosť. Argumentoval, že maloletý má záujem tráviť s ním viac času, najmä cez víkendy a počas školského roka, maloletá má k nemu vzťah, no je zrejme, že toho času je už značne ovplyvňovaná matkou. Poukázal na to, že maloletým je zo strany matky odopieraný kontakt s otcom, čo viedlo k narušeniu ich citových väzieb a k psychickému napätiu, maloletá preberá rétoriku matky a začína ho odmietať. Maloletý je vo veku 12 rokov, kedy potrebuje mužský vzor, podporu pri školských povinnostiach a emocionálnu stabilitu. Maloletá, ktorá je vo veku 17 rokov, prechádza obdobím dospelovania, kde kontakt s otcom podporuje jej sebaistotu a zdravý vývoj rodových a sociálnych rolí. Otec mal za to, že ak súd neprijme neodkladné opatrenie na zabezpečenie jeho pravidelného styku s maloletými, hrozí reálna a nenapraviteľná ujma nielen v ich vzájomnom vzťahu, ale aj na psychickom a emocionálnom vývoji detí a na ich právach na starostlivosť oboch rodičov. V prílohe návrhu doložil písomnú komunikáciu rodičov z obdobia mesiacov január – február 2025 (týkajúcu sa zdravotného stavu detí, dôvodov, pre ktoré nemal byť maloletý C. v škole, oznámenie matky o 4 dňovom pobyte v Londýne spoločne s deťmi), z obdobia august 2025 (týkajúcu sa výlučne maloletého C., úmysle otca mu zavolať a zobrať ho od 14.08. do 17.08. na splav), Čestné vyhlásenie H. E. F. - priateľky otca zo dňa 18.09.2025 (o vlastnostiach otca, presvedčení, že otec by starostlivosť o deti zvládol, o vplyve matky na vzťah maloletých detí k otcovi, ktorá ich oboch pred deťmi očierňuje) a Čestné vyhlásenie J. K. – sestry otca zo septembra 2025 s v zásade totožným obsahom ako obsahuje vyhlásenie priateľky otca.

27. Odvolací súd sa so súdom prvej inštancie zhoduje v tom, že v konaní nebolo (a to ani za situácie, kedy styk otca s maloletými deťmi nie je upravený právoplatným súdnym rozhodnutím) osvedčené, že aktuálna situácia, v ktorej sa maloleté deti nachádzajú, si vyžaduje okamžitú intervenciu súdu nariadením

neodkladného opatrenia, ktorým by bol okamžite a autoritatívnym rozhodnutím dočasne upravený styk otca s oboma maloletými deťmi . I keď otec poukazuje na ohrozenie práv maloletých detí v prípade zotrvania súčasného režimu, žiadne faktické ohrozenie neosvedčil a v aktuálnom štádiu konania žiadna takáto hrozba nevyplýva ani z obsahu spisu. Vo vzťahu k odvolacej námietke otca, ohľadom vzniku ujmy u maloletých v dôsledku absencie osobného kontaktu s otcom a narušeniu rodičovskej väzby je nutné zohľadniť, že obe maloleté deti sú vo veku, kedy sú rozumovo a vôľovo schopné jasne verbalizovať svoj názor, ktorý opakovane vyjadrili na stretnutiach s koordinátorkou súdu prvej inštancie. Koordinátorka súdu po opakovanom zisťovaní názorov maloletých detí dňa 18.03.2025 do záznamu uviedla, že vzťah maloletých detí k otcovi sa vyhrocuje, maloleté deti sú vyčerpané, v konaní je potrebné pre ochranu maloletých detí čo najskôr rozhodnúť. Obe maloleté deti si neželali zverejniť, čo vypovedali najmä o otcovi, o jeho správaní sa k nim, o prejavoch jeho alkoholizmu v domácnosti, a o ich niekoľkoročnom prežívaní prejavov správania sa otca k nim z obdobia už s pred začatia konania o rozvod manželstva ich rodičov, ako aj o prejavoch správania sa otca k nim počas súdnych konaní. Maloleté deti vypovedali o priateľke otca, o jej angažovaní sa v kruhu priateľov maloletej s využitím mocenskej pozície z titulu výkonu pracovnej činnosti pedagóga; maloletá opísala správanie sa otca na pohrebe jeho matky k nim v januári 2025, a v tejto časti si sudkyňa prítomná na stretnutí s maloletou vyžiadala súhlas od maloletej v prípade potreby oboznámiť ostatných účastníkov o správaní sa otca k maloletým deťom na pohrebe a kare ich starej matky zo strany otca. Maloletá svoj názor vyjadrila aj na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 10.09.2025, kedy uviedla, že o stretávanie sa s otcom nemá naďalej žiaden záujem, nesúhlasí s otcom navrhovanou striedavou osobnou starostlivosťou k nej, ani k maloletému. S otcom sa celé mesiace nerozpráva. Ak aj boli v jednej domácnosti, mlčala, aby ona takto predchádzala vzájomným verbálnym konfliktom. Podľa jej vedomostí, maloletý, keď chce, za otcom zájde, stretnú sa, napíšu si. Ale že by maloletý hovoril, že mu otec chýba, tak to nie.

28. Vychádzajúc z okolností danej veci vyplývajúcej z obsahu spisu, odvolací súd plne prisvedčuje záveru súdu prvej inštancie, že v posudzovanej veci nebola osvedčená potreba okamžite riešiť situáciu maloletých detí nariadením neodkladného opatrenia, dočasne upravujúceho ich styk s otcom. Pokiaľ ide o maloletú A., aj napriek osvedčenej skutočnosti, že jej styk s otcom sa dlhodobo nerealizuje, nebolo možné nezohľadniť, že kvalita vzťahu otca s dcérou vykazuje známky vybočujúce z rámca bežne vnímanej úrovne kvality vzťahov medzi otcom a maloletým dieťaťom , a najmä, že maloletá A. dosiahne 30.04.2026 (t.j. o štyri mesiace) plnoletosť a je vo veku, kedy je súdnym rozhodnutím určovať rozsah a formu jej styku s otcom kontraproduktívne a nie v najlepšom záujme takéhoto dieťaťa. Aj keď z hľadiska pragmatického je možné pochopiť pohnútky otca a jeho úmysel dosiahnuť neodkladným opatrením realizáciu styku s maloletou, za situácie, kedy sa jeho styk s maloletou dlhodobo nerealizuje, kedy spolu minimálne komunikujú, kedy maloletá kontinuálne už dlhodobo odmieta realizovanie styku a akýkoľvek kontakt s otcom, kedy svoj názor jasne a zrozumiteľne prezentovala počas pohovoru s koordinátorkou súdu 18.03.2025 a pred súdom dňa 10.09.2025, nepovažuje odvolací súd nariadenie otcom navrhnutého neodkladného opatrenia z hľadiska udržania a prehlbovania vzťahu medzi takmer plnoletou dcérou a otcom za vykonané v prospech najlepšieho záujmu maloletej. Odvolaciemu súdu nedá nedodať, že otec si musí byť pri ním zvolenom postupe vedomý rizika ďalšieho komplikovania už aj tak narušeného vzájomného vzťahu s už takmer plnoletou dcérou. Pokiaľ ide o maloletého C., ktorý je aktuálne vo veku 12,5 roka, pre účely rozhodovania o navrhnutom neodkladnom opatrení nemá ani odvolací súd osvedčenú potrebu neodkladnej a okamžitej úpravy jeho styku s otcom. Vo vzťahu k maloletému, rovnako ako v prípade jeho staršej sestry nebolo možné pominúť narušenie jeho vzájomného vzťahu s otcom, vnímanie otca maloletým, ochotou sa s otcom v obmedzenom rozsahu stretávať bez prespávania, resp. podľa vlastnej potreby, možnosťou otca kontaktovať cez sociálne siete, alebo iné aplikácie. Zohľadňujúc osvedčené okolnosti danej veci aj odvolací súd uzatvára, že pre účely rozhodovania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia otec ani vo vzťahu k maloletému C. neosvedčil potrebu okamžite dočasne rozhodnúť o jeho styku s maloletým dieťaťom (naviac podľa návrhu v rozsahu každého druhého týždňa od piatka od 16:00 hod. do nasledujúceho piatka do 16:00 hod.) a ani, že takúto dočasnú úpravu si aktuálne vyžaduje záujem maloletého dieťaťa. Otcovi v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že ním tvrdená manipulácia maloletých detí matkou, na základe ktorej sa podľa neho s ním maloleté deti odmietajú stykať, nebola osvedčená, a ani nevyplýva z obsahu spisu. Pre úplnosť a v záujme vyporiadania sa s odvolacími námietkami otca napokon konštatuje, že zásadné dôvody, ktorými otec odôvodňuje neodkladnú a okamžitú potrebu do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej autoritatívne upraviť jeho styk s maloletými deťmi, boli posudzované Okresným súdom v Trnave pri vydaní zatiaľ neprávoplatného rozhodnutia zo dňa 27.05.2025, č.k. 40P/20/2023-352 o úprave pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode, v ktorom súd

prvej inštancie zohľadňoval a vyhodnocoval podstatné skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním (vrátane opakovane vykonaných pohovorov s oboma maloletými deťmi a záverov v konaní nariadeného znaleckého dokazovania), ktorý bude v dôsledku odvolania otca podrobený odvolaciemu prieskumu.

29. Podľa § 49 ods. 1 C.s.p. sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

30. Podľa § 49 ods. 3 C.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

31. Podľa § 53 ods. 3 C.s.p., ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada, v tom prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

32. Pokiaľ otec v podanom odvolaní a pripojenej námietke zaujatosti zo dňa 17.10.2025 namieta zaujatosť zákonnej sudkyne D. L. M. treba uviesť, že zákonom predpokladané dôvody podmieňujúce zaujatosť alebo nezaujatosť sudcu na prejednanie a rozhodnutie pridelenej veci musia vyplývať z objektívnych skutočností. V námietke zaujatosti účastník nemôže ako dôvod použiť okolnosti, ktoré spočívajú v postupe súdu v konaní o prejednaní veci. Postupom sa rozumejú procesné úkony súdu vrátane rozhodnutí, ktoré upravujú vedenie konania. V širšom chápaní môžeme k postupu sudcu priradiť aj jeho rozhodnutie vo veci samej, ktoré je jeho ústavnou povinnosťou, a preto túto okolnosť, že v inej veci meritórne rozhodol v prípade v jeho neprospech, zásadne nemožno použiť ako dôvod na námietku zaujatosti. Ide o procesné úkony a rozhodnutia, ktoré upravuje C.s.p., ktoré sú ním predvídané a majú upravené svoje účinky na priebeh konania. Sudcu nemožno vylúčiť nielen pre úkony v prejednávanej veci, ale ani pre úkony v iných právnych veciach vrátane rozhodnutí, ktoré vydal. Ak sú v námietke zaujatosti uvedené len také skutočnosti, neprihliada sa na ne, t.j. platí fikcia, ako by námietka nebola vznesená, ale len v rozsahu týchto skutočností, v ktorom prípade sa vec nepredkladá nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

33.Z podanej námietky zaujatosti, odôvodnenej otcom postupom zákonnej sudkyne v konaní sp. zn. 40P/120/2023, spôsobom a obsahom odôvodnenia uznesenia zo dňa 13.10.2025, č.k. 40P/120/2025-33, pasivitou zákonnej sudkyne v presne neoznačených konaniach (zrejme sa však týkajúcich maloletých detí), dlhodobým diskriminačným prístupom sudkyne voči nemu a spôsobu vedenia pojednávania vyplýva, že otec v nej namieta procesný postup zákonnej sudkyne jednak pri prejednávaní posudzovanej veci, a aj v iných veciach týkajúcich sa maloletých detí, v ktorom prípade sa vec (aj za predpokladu, že námietka by spĺňala všetky náležitosti uvedené v § 52 ods.2 C.s.p.) v zmysle § 53 ods.3 C.s.p. nadriadenému súdu nepredkladá. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd zhoduje so súdom prvej inštancie v tom, že na túto námietku zaujatosti sa neprihliada a nebolo ju ani nutné predkladať na rozhodnutie nadriadenému súdu.

34. V nadväznosti na uvedené odvolací súd výrok I. a závislý výrok III. uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, 2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 C.m.p., § 396 ods.1 C.s.p.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).